

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve.
 Egy évre 10 frt-kr.
 Fél évre 5 „
 Negyed évre 2 „50.
 Egyes szám 5 kr.
 A lap szellemi részét illető minden közlemény főpíacos, Vacsorás földszint, a szerkesztőségbe bérmentre küldendő.
 Előfizetési helyben
 TELEGGDI K. LAJOS és IG. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában és postahivatalok utján.

Hirdetési díj
 Negy házasos postai sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű és hosszabb hirdetések alk. szerint a legolcsóbb árú hirdetések fel. Bélyegdíj minden különbeírtásért 80 kr.
 „Nyitász“ ban megjelenő hirdetés minden postai sora 20 kr.
 Hirdetéseket felvételnek a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHÉRMÁN H. könyv. iródjában is.
 Név nélkül vagy bérmentesen küldött kéziratok nem vesztnek figyelmre.
 Kéziratok visszatérnek adatként.

Meghívás.

Vályi Árpád, képviselő jelöltünk ma, — szombaton delután 3 óra 48 perczkor Budapest felől jövő vonattal a Thaly Kálmán, Orbán Balázs és Isaák Dezső képviselő urak társaságában érkezik városunkba.

Ugyancsak szombaton este 7 órakor, a „Fiume“ vendéglőben tartandó társas vacsorában részt veendek.

Vasárnap fél tizenegy órakor, a városháza nagy tanácstermében, képviselő-jelöltünk programbeszéde fog tartatni.

Az ezt követő napon, vagyis hétfőn leendő választás alkalmával, elvtársaink gyülekezése Széchenyi utcza a „Korona“ vendéglő helyiségében lesz. Gyülekezési idő: reggeli 7 óra.

Midőn ezt ezenen közhírré tesszük, egyszersmind tisztelettel felhívjuk egy a II. kerület választó polgárait, mint elvtársainkat, hogy a szombaton d. u. leendő fogadtatás alkalmával d. u. 3 órakor a vasuti indóháznál megjelenni sziveskedjenek. A társas vacsorára, melyen ki-ki étapszerint önmagának rendel, külön meghívók nem bocsátatván ki a részt venni ohajtok ezenen meghívotnak.

Vasárnap a programbeszédnek meghallgatására a mondott helyen és időben, elvtársainknak megjelenése kéretik.

Végre felhívotnak a II. ker. választó polgárai, hogy hétfőn reggel 7 órakor, kellő számban és időben a „Korona“ vendéglő helyiségében gyülekezni méltóztassanak.

A párt intéző bizottsága.

Eltársainkhoz.

(r. e.) Kiváló férfiak azok, kiket e perczen ós-városunk falai között üdvözölhetünk.

Vályi Árpád, a II. kerület függetlenségi polgárainak képviselőjelöltje, a magyar függetlenségi eszme nagy tehetségű ifju bajnoka s a szomszéd Szathmármegye közéletének már is számottevő tényezője;

Thaly Kálmán, a magyar múlt legdicsőbb és legszabadabb korszakainak nagy történetirója, költő és e város I. kerületének a rajongásig szeretett országgyűlési képviselője;

Orbán Balázs, fényes tollú író, parlamenti pártunk egyik legkiváló alakja és oly népszerűnök, a ki párját ritkítja;

Isaák Dezső, országgyűlési képviselő, ki Kőlcsey megyéből, Szathmárból, egy-maga küldöttet a nemzet tanácsába a függetlenségi eszme lobogójának emelésére s ki ösmeretes elöttünk egy parlamenti, mint a protestáns autonómia mellett folytatott kitartó küzdelméről.

Érdemteljes, minden tiszteletre érdemes férfiak, kik a nevöket lépten-nyomon kísértő „Eljen“-zajra s kitüntető fogadtatásukra is teljesen méltóak.

De valamint ök bajnokai egy nagyobb, magasztosabb eszmének — az önálló és független Magyarország fényes és boldogító eszméjének, melyért e nemzet (a Rakócziak, Bellenek, Boeskaik és egy Kossuth Lajos lobogója alatt) évszázados küzdelmet folytatott és a mely eszmének győzelmében hinnünk kell, mint a hogy hiszünk lelkünk halhatatlanságában s a feltámadásban; valamint ök is vallásos ihlettségtől áthatva lépnek e városba, melyben az örök-fényű évben, 1849-ben hirdettetett ki a magyar ölfüggetlenség eszméje, ennek még öf nagy apostola által: ugy mi is azt mondjuk elvtársainknak s e város polgárságának, hogy imé, e férfiak a magyar függetlenségi eszme nevében jöttek és ennek nevében szolanak hozzánk, küzdjünk tehát mi is ezen elvért, és öket élteve, jelöltünk Vályi Árpád személyében ezen elvet juttassuk fényes diadalra!

Mert nagy megkülönböztetés, magasztos öntudat az reánk nézve, hogy mi nem emberekért, a hatalom emberéért, de elvért küzdünk, elvért élünk és halunk! Az ellenpárt programbeszédjéből kitünt, hogy az ö összes hitvallása a Tisza Kálmán nevében összpontosul. Tiszteljük mindenkinék meggyözdését és a jelölt ur minden tiszteletre méltó személyét, de nem hallgatjuk el, hogy mi nem csupán azért foglalunk el nagy erkölcsi magaslatozt az ellenpárt nézetei felett, mivel e párt éppen a magyar függetlenség legelkeseredettebb ellenségének pártja, de (ismételjük) azért is, mert mi emberek helyett . . . első sorban elvet irtunk lobogónkra. Az ö jutalmuk jöhet a hatalom emberétől, a mi jutalmunk legyen az a tudat, hogy egy nagy hazafiai kötelességet teljesítünk, a melynek jutalmát, a midőn küzdelmeink sikere megérkezik, a haza felvirágzása képezeni.

Ezen tudat leikiesíti hön üdvözölt vendégeinket. Ezen tudat töltson el hittel, reményvel és szeretettel mindnyájunkat. Ezen tudat s a magyar függetlenség nagy esz-

méje buzdítson a választás előtt kitartó küzdelemre, a választás alatt pedig — ha Isten úgy akarja — győzelemre!

— Országgyűlés. A földmívelés-, igrar- és kereskedelem miniszterium költségvetésének tárgyalása foglalkoztatta jan. 28-án a képviselőházat. Ujra megindult egy általános vita, melyben V a d n a i Károly, Petrich Ferencz, Enyedy Lukács, Komlóssy Ferencz, Ordódy Pat és Becker János vettek részt. Vadnai figyelemmel hallgatott, tartalmas beszédben a bortermeles nehézségeiről s a műborgyártás eltitása mellett beszélt. Mire Széchenyi miniszter kijelenté, hogy kötelezőnek tekinti magára nézve a háznak nem régebben hozott határozatát s rajta lesz, hogy mielőbb törvényjavaslatot terjeszessen be a műborgyártás eltitása, illetőleg korlátozására vonatkozólag. Enyedi kereskedelem-politikai fejtegetésekkel foglalkoztatta a házat s azt igyekezett kimutatni, hogy Magyarország sokkal nagyobb mértékben fogyasztja az osztrák iparcikkeknek, mint amennyire Ausztria fogyasztja a magyar mezőgazdasági terméyeket, minél fogva a közös vámterület Magyarországra káros. Ordódy, az előtte szólóval polemizálva, méltatott több mezőgazdasági érdeket. Végül Tisza Kálmán nyilatkozott, a haz éienk figyelmébe köztött, a Szabó László által felhozott ismeretes vád és gyanúsítást illetőleg. Vissza kell utasítani a nem öszinte eljárást, melyet Tisza min. elnök az által tanúsított, hogy kijelenté a háznak, miszerint egyeni nezte szerint az ügy nem inkorrekt; az aktákat azonban átteszi az államügyészhez, hogy az a szükséghez képest intézkedjék. Szeretnők látni azt az államügyészt, ki Tisza miniszterelnök ily parlamenti nyilatkozata után a vizsgálatot indítványozhatja? Szabó László a miniszterelnök felvilágosítására felelve, kimutatja, hogy az árverési jegyzőkönyv hamis, árverés nem is tartatott s egy zentai legelő 32 forint helyett csak 10 frton adatott ki haszonbérbe. — A földmívelés, ipar és kereskedelem miniszterium költségvetésének tárgyalását folytatta tegnap a képviselőház. Az általános vitát Lits Gyula nyitotta meg, ki főleg a lotenyéztés érdekeiről beszélt, elismerve e téren a kormány érdemeit. Majd Herman Ottó beszélt sok mindenről: gazdasági szakoktatásról és egyeből s végül az antiszemita ellen fordult s kövelelte tölök, hogy mondják meg, fejtsék ki, miként akarják megoldani a zsidókérdést, mert ezt még senki sem hallotta tölök. Most Láng Lajos foglalkozott Enyedi Lukács tegnapelőtti fejtegetéseivel. Beszédét, melyet a haz partkülönbség nélkül nagy figyelemmel hallgatott, a többség ismételve heyleséssel tünette ki. Enyedi fentartani igyekezett autómiazt, mire ismét Láng viszonzó választat provokálta. Széchenyi Pal földmívelési miniszter a vita bezarása után érdekesen reflektált a felhozott ellenervekre. A részletekuel sokan szólaltak fel. Így Irányi, Apponyi, Ferenczi, Tisza Lajos gróf, Andrássyky br. és többször Széchenyi mi-

niszter. Így történt, hogy még tegnap is, a második napon a költségvetésnek csak igen kis része volt letárgyalva, a „Gazdaság különböző ágainak emeléség“. Ma folytatja a ház a tárgyalást s ugyancsak a mai ülésben fog választolni a pénzügyminiszter, Olay Szilárd négy interpellációjára.

— Görgői és Tisza Kálmán Tisza Kálmán belügyminiszter megemmisitette a mult évi országos honvédegyülésnek ama határozatát, a melyben rosszasalást fejezte ki a Görgöit rehabilitálni akarók mozgalma felett. A megemmisitést azzal indokolja, hogy ily természetű kérdések tárgyalását az alapszabályok nem engedik meg s ezt az ügyet a gyűlésen az elnöknek tárgyalásra se lett volna szabad bocsátani. — Szep!

— A forrongo Balkán. Miután a görög kormány Angolország jegyzekére már választott, meg pedig oly értejemben, a mint azt az angol követ ohajtotta, még nem határozott az iránt, vajjon a hatalmak azonos együttes jegyzekére is választoljon, mert arra választ nem kérték. Az ország jeientekeenyebb városában tartott gyűlések alkalmával a lakosság helyeslést fejezte ki a kormány magatartása fölött. A külügyminiszteriumban szokásos fogadtatásnál a diplomáciai testület tagjai közül csak az orosz követ jelent meg, meglátogatando Delyanust. Cz a no v bolgár külügyminiszter Sándor fejedelem részéről teljes meghatalmazást nyert a tárgyalások végleges befejezesere. A nagyvezir kijelentette előtte, hogy az egyezés valószínűleg nem sokára létre fog jönni. Az elvi szempontok felett már megtörtént a megállapodás, a nehézséget most már csak az adminisztratív természetű kérdések okozzák. Hirtlik, hogy Bugária kötelezi magát, hogy a szultannak szükseg esetén 50—80,000 főből álló segélycsapatot bocsát rendelkezesere. Mij a to vics szerb meghatalmazott ma utazik Bukarestbe, a békekötésre vonatkozó tárgyalásokhoz.

— Az angol miniszterválság. A vereség után a Salisbury-kormány azonnal ülést tartott s elhatározta, hogy beadja lemondását. Rowton lordot bizta meg, hogy ez elhatározást az Osborneai időző királynak megvíggye. Hir szerint az új kormány megalkásításával nem maga Gladstone, hanem H. rington lord fog megízatni. Ki azonban elvált a liberálisoktól s a kormányával szavazott. Cnamberlain befolyása következtében Gladstone lenyegesen megváltoztatta ir programját, ugy, hogy a parnellisták allicólóg bekülekénységre hajlandók.

— Bismarck a lengyelekről. Bismarck herczeg, ki már öt esztendő óta nem volt a képviselőházban, megjelent a porosz képviselőház jan. 28-iki ülésen — s ott — különösen a lengyelekről — igen érdekes nyilatkozatokat tett. Töbököt közt ezt mondá: „Lengyelország lehető helyreállításának ámat le kellett rontani. Ha a lengyelek Németországban valamint, mint lengyel dolgot akarnak kezdeni, Gladstone kollegám szavait kiáltom felejük: „Hands off“. — A lengyelek csak huszonegy orai fel-

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

Debreczeni adomák.

— Összeszedegette: Toth Laszlo. —
 Hölgyeim és uraim! — Noha köztudomásu dolog, hogy az emberek elc-ekkel és adomákkal szemben rendszerint háladatlanok, mindazáltal megkísértek elmondani néhányat azokból az aprób történetkékből, melyek e város kisebb-nagyobb embereivé történtek legyen meg, vagy — ha meg nem történtek volna is, legalább a szájhagyomány debreczeni ismert alakokhoz fűzi azok megtörténtét.

Helyzetem már csak azért is könnyebb az adomázónál, mert nem keil e helyen attól tartanom, ami minden adomázót rögtön elhallgattat, mihelyt t. i. azt kérdi az adoma végé: a társa ágból valaki: — Hol kellett itt nevetni? Nem kevésbé hozza zavarba az adomázót az is, mikor némelyek belevágnak elbeszélésebe, mielőtt a végét várják, mondván: . . .

„Ismerjük már mi ezt régen.“
 Az alól is fel vagyok továbbá — felvívásom sziveségéöl — mentve, hogy az ugynevezett: „fanyar mosoly“-t, mely az adomázóra nézve a legborzasztobb kritika, továbbá az elrejtett ásitást, kézlegyintést, a szemeknek közönyös révedzését, melyek előre leszkózták hangolni az adomázót: . . . nem látom. . .
 Ennyit az adomázás elméletéről s most áttérek a mulattatásra: ha ugyan mulattató lesz: —

Ki ne ismerné városunkban „Gyuri bácsi“-t, a szomszaj emberek ezen igaz barátját, a nagyérdéi vendéglő elévülhetlen (!!) érdemeket szerzett, „volt“ bérlőjét, a kiröi „gonosz nyelvek“ ma is azt beszélik, hogy a mult nyáron, mikor e g y s z e r r e három (!!) vendége ment, így kiáltott volna fel: „Uram Jézus! Már megint vendég jött töl!“

Amit pedig most elmondandó leszek, azt nemcsak „gonosz nyelvek beszélik“, hanem tényleg meg is történt nál a, a czegled utca: „Kis Pipá“ ban, még pedig nem régeből.

Van városunknak ugyanis egy, nagyon sokak által ismert czinikus alakja, a kikék czinizmusánál csak zseuialitása nagyobb s arról nevezetes, hogy Sekspirt a szó szoros értelmében könyvvelkül tudja és jökekdv társaság kedvéért eg-sz „felvívásokat“ szokott elszavalni, még pedig emlékezetből olyan virtuozitással, mely becsületére válnék bárme y tragikusnak. — E tulajdona miatt ismerősei elnevezték öt „Lir királynak“.

A napokban aztán egy vendég és „Gyuri bácsi“ közt ily párbeszéd fejlődött ki:

Vendég: „Gyuri bácsi!“ — Nem látta Lear királyt? —

— De igen! Feleli Gyuri bácsi egész komolyan: — O d a b e n t b a s u l a „s z a l i t l i“-h a n e g y k i s ü v e g b o r m e l l e t t . . .

De, hogy sokáig ne időzzünk „Gyuri bácsinál“ — mert az — főkep, ha gyenge természetű az ember, — rendszerint meg á r t,

azért még csak a következő jellemző párbeszédre reflektálok:

V e n d é g: (Gyuri bácsihoz.) Ki az a színész, a ki most elment? —

G y u r i b á c s i: Bizony nem szolgálhatok vele, instálom, hanem m i n d j á r t m e g m o n d o m a k ö n t ö s - k ö n y v e m b ö l .

* * *
 Most pedig, — mint a korhelydiák szokta — menjünk „G y u r i b á c s i t ö l!“ — „k o l l é g i u m b a“, mely gazdag és kifogyhatlan tárháza nemcsak a tudományoknak, hanem a humornak is, ugy, hogy kötetekre menne annak a rengeteg adomának a száma, melyeket a csintalan, pajzsa diákkedely a humor, ösz épület gyakorta vídám hahotától hangzó falai közt megteremtett.

De aligha maradt fenn annyi jóízű krónikás adoma a debreczeni híres kollégium egy-egy kimagasló alakjáról, mint Debreczen egykori nagynevű püspökéről, aki egyéb nagy tulajdonsái mellett nyílt, egyenes lelkületéről s különösen s z ö k i m o n d á s á r ö l volt nevezetes.

E hírneves püspökkel történt egy iskolai vizsgálat alkalmával, hogy mikor a földelirásból felelték a gyermekek, ily kérdést intézett a nebulókhöz:

— „No, kis fiaim, hát melyikötök tudná megmondani, hogy: „Hol van az a Körmöczbánya?“ —

Hogy, hogy nem, de bizony hallgatott a gyermekesereg.

— „Mondja meg hát nekem a tanító ur: —

„Hol van az a Körmöczbánya?“ Sürgeti a püspök.

A tanító, ki mindenes el volt készülve, csak arra nem, hogy meg öt is examinálni fogják, megépetésében azt sem tudta: mit feleljen?

— „Hát akkor — szól mindinkább sürgetőleg a püspök: — „Mondják meg nekem a presbitérium érdemes tagjai, hogy: „Hol van az a Körmöczbánya?“

Persze, hogy a nem várt meglepetéstől a presbitérium jelenlevő érdemes tagjai sem tudták: mit feleljenek. — — — — —
 — „De hát lelkeim! Gyermekek! Tanító ur! Presbiter urak! mondja meg már nekem v a l a k i — szól most már követelőleg a püspök — . . . mert mert mert én m á r e n g e m u g y s e n e m t u d o m .

* * *

Nevezetes volt Debreczen e püspöke arról is, hogy egyáltalában nem viseltetett valamely nagy szimpathiával a tudományos számítatások iránt s míg a diák a földgömb „kőb-tartalnat“, a „föld“ és „nap“ köztii távolságot s. b. stb. számigatta, addig ö az elnöki karos székben rendszeren megtartotta ebédutáni sziesztáját.

Egy ilyen alkalommal történt, hogy a vizsgálo tanár azt kérdezte a diáktól: — „Milyen hosszú a föld egyenlítője?“ —

— „Harmiczkilencz és fél l í a b,“ feleli zavarában a diák.

— „Ugyan öcsém — feddi öt a tanár —

kiléptek erősen megtapsolták, a taps és el-
jen azonban végül volt legerősebb. A kizárólag
debreczeni történetek s debreczeni embe-
rekről szólnak, a mint ezt már a felolvasás
címe is mutatta: „Debreczeni adom-
ák.” Az érdekes felolvasást mai tárczáink
közli.

* Kortesznapok Debreczenben. A kormány-
párti korifeus urak először azt a taktikát kö-
vették, hogy — pártunkat elbizakodásra akar-
ván rávenni — a mi győzelmünket hirdették
biztosnak és bevégzett ténynek. De nem sike-
rült, mert a mi pártunk — a biblia szerint —
„szelid lévén mint a galamb és (ha már mu-
száj) ravasz mint a kigyó”, nem tilt fel a
mézes madzagnak, hanem munkálkodott to-
vább is elvének diadalra. Miatán az egyik
fogás nem sikerült, most változtatnak a tak-
tikán és csüggeszteni akarnak,
híresztelvény, hogy imé — ott a Kőszé-
ly-szeg, jön onnan a szavazat, kárpótolják ez-
zel az esetleg elmaradtakat! No hát ennek a
másik fogásnak sem ülünk fel, hanem mun-
kálkodunk tovább, kitartóan és ernyedetlenül,
mert épen a t. ellenpárt az, mely nem szá-
míthat biztosan a diadalra. Nem hallgatunk
mi senkire, hanem megteszünk mindent, amit
függetlenségünk elvünk, a haza holdog-
ságának ezen egyedüli alapföltétele lelkiismer-
teinktől megkövetel. Állunk, mint a
Sion hegye! — Erdekes kis eset a kö-
vetkező. Egy nagyobb kávéházi üzletbe,
mért mért nem — megtagadták az izraelita
polgárok kiszolgáltatását. Ezek között (mintha a
pénz nem birna egyetlen értékkel, akárkiné a
zsebéből jó) egy h. tekintélyes ügyvéd édesatyja
is hasonló sorban részesült. Azonban ki látta
volna előtte, hogy most képviselő választás lé-
szon? Most az így megbántott zsidó polgá-
rokat külön küldöttek által hi ogatják ugyan
ezen üzletben való étkészre és szórakozásra.
Azonban eifeledni látszanak, hogy az embe-
rekben nem csupán mamulosság lakozik, de
bizony — büszkeség is!

* Színház. Tegnapelőtt — szép számú
közönség előtt — a „Koldus diák” került
színpadra. V a l e n t i n Lajos (Simon) szerepének
minden részét teljes erőnyre emelte, ének és
játék tekintetében egyaránt elismerést érde-
mel. Színi viszonyainak gyarlóságának jeleül,
S z i d a Terezy énekelte Laura nagy szerepét.
Megbocsáthatlan kísérlet — inkább ne na-
lunk operettet, mint hogy így profonálják a
színpadot. A k. a. — ki egy-egy kis szere-
pecskét csak élvezhetne — bizonyára maga
sem örvend e debut-jének; kapott egy pom-
pas csokrot, de m i n a s z n a . . . ha éneke
nem tetszett! E t i n g e r Iona (Broniszlava)
B o d r o g i n e (Palmaticza), G y ö n g y i
(Ollendorf), T o l l a g i (Enterich), S a j o
(zeneográf), P e n t e k (Ivan) sat. toók tei-
hető nyújtottak. — A tegnap színházi est igen
érdekes volt. V a r a d i József jutalomjátékául
került színpadra „A jól örözt leány” és a „Tün-
dérlik Magyarországon”, még pedig nagy ház
előtt. A jutalmazott pompás koszorút és csok-
rot kapott; az előbbihez szépen kivarrtót be-
tyáros ing és gatyá (népszínműnekesnek való
ajándék), az utóbbihoz egy pénzügyes ered-
ménye volt mellékelve. Emeltek az est érde-
kelt Sz a b ó P e p i urhölgy és K e r e k e s
Géza ur, mint műkedvelők; az előbbi mindkét
darabban mutatta be ügyes és eleven játékát,
a népszínműben pedig gyújtó dalai arattak
sok tapsot. K e r e k e s Géza ur, a „Villám”
szerkesztője is föltötte van a műkedvelői szin-
vonalnak, mert bármely színésznek is becsü-
letére való otthonossággal mozog a deszkákon.
A vigjáték M i s k a inasát játszotta elegendő
kómikái érrel. Műkedvelők mellett, kiknek
mindegyike kapott szép csokrot, V a r a d i J o-

„Uram Isten! — mondják a jámbor di-
nyeszedők — annak a szegény embernek el-
vette az Isten az esztét. Hozza elő, komám a
kőtelet, kössük meg.”
Embereink óvatosan közelednek a sze-
gény „zsoke” fele, aki gimnasztizálás közb-
n egyszer csak azon veszi észre magát, hogy
negy erős marok leteperi a földre s megkö-
tözik amugy istenigazában.
Az ártatlan „zsoke” — aki megjegyzen-
dő: csak angolul tudott rug, — kapál, kar-
kodik . . .
„Szorítsa kend komám!” — volt rá a
felelet.

A szerencsétlen „zsoke” tajtékozott a te-
hetetlen dühtől. De mind hiába.
Embereink gombolyagba kötve feltették
az árva a dinyével rakott szekertetejébe s
nagy triumfussal hozták be a helybell kapitá-
nyi hivatalhoz.
Itt aztán előadták a dolgot, úgy, a hogy
történt. A kihalgatás folyama alatt persze az
ártatlanul vádolt „zsoke” kiabált leghangosab-
ban de hát. . . ismét csak. . . angliusul.
„Örízet alá kell venni!” — Mondja a
szolgálattevő biztos, akinek tudvalevőleg nincs
olyan fizetése, hogy azért meg az angol nyel-
vet is birnia kellene.
Képzeltető, hogy mennyire dühögött a
kis beretvált képű „zsoke”, mikor a nagy vas-
ajtó zárját ráfordították.
Üvöltött, tombolt kinjában, de mind hi-
ába!
Másnap aztán épen kihalgatásához, neve-
nek és illetőségének megállapításához akartak
fogni (— természetesen csak t o l m a c s a
segélyével —) mikor megjelenik a kapitányi hi-
vatalnál gr. Sz., ki megérkezvén, kereste, ku-
tatta s el nem tudta képzelni, hova tűnhetett
el az ő előre küldött kedvenc zsokeja. —
Ott aztán kiderült, hogy az a beretvált

zsef kedves kis leánya, a 4 éves Mariska ké-
pezte az est érdekességét. Valóságos színész-
temperamentum, a kin nem veszett kárba a
a szorgos betanítást. V a r a d i József (Gyuri
a népszínműben) elemében volt; dalai szépen
hangzottak. — Vasárnap adatik „A nőeman-
cipáció” énekes bohóság Szigetéről. — Hé-
tfőn itt először „A verespénz” regényes színmű
8 képb. Kedden „Urak és cselédek” újéne-
kes bohóság. Szerdán „Nagyás hóhortja” vig-
játék.

* Gyászjelentés. Mely fájdalomtól meg-
tört szívvel tudatjuk kedves felelhetetlen jó
gyermekünknek és testvérünknek B a l o g h
L a s z l ó VI. elemi osztály tanulóinak, folyó
hó 28-án esteli 10 órakor, életének 13 dik
évében rövid szenvedés után történt gyászos
kimutát. A meghaldogultnak földi részei Ja-
nuár hó 30-án délután 2 órakor fognak Mik-
lós-utcai 1930-ik számú házuktól, a ref. kis-
templomban tartandó rövid ima után, a cze-
gled-utcai sírkertben örök nyugalomra helyez-
tetni. Mely végtszűtségtételre rokonainkat,
ösmérségeinket s általában a résztvevő közö-
nséget tisztelettel meghívjuk. Debreczen, 1886.
január 29. Testvérei: P. Balogh István, neje-
vel Magyar Katalinnal; Balogh József, számos
közeli rokonok nevében is. A bánatos szülők:
Polg. Balogh Péter, neje szül. Némethy Eszter.

* Köszönetnyilvánítás. A debreczeni ipar-
os ifjak önképző és betegsegélyező egylete
részére t. Szikszay József ur a természet tud-
ományi előadások 16 füzetét, továbbá a ter-
meszet tudományi közlöny 84 füzetét, összesen
100 füzetet volt szives adományozni, melyért
fogadja az egylet nevében hálás köszöneteme!
K i s s József Ferencz, könyvtárnok.

* Szavazó jegyek. Miudazon választó pol-
gárok, kik a képviselő-választásra szavazati
jegyeket eddigéig nem kaptak volna, értesít-
tetnek, hogy e jegyek számukra a választás
napján, reggeli 9 óratól kezdve, a szavazás
egész tartama alatt a városi főjegyzői szobá-
ban kiadatnak. A törvény értelmében azonban
szavazattal bir minden választó, akár van sza-
vazati jegye, akár nincsen.

* E. M. K. E. A hazánkenti gyűjtés ered-
ménye: K o v a c s Gábor gyűjtőjén, piac-
utca V-ik tizedben adakozók: — minden
további kötelezettség nélkül 22 frt 01 krt, —
pártoló tagoktól befolyt 22 frt, alapító taggá
lett A r m o s Bálint 100 frttal, rendes tagok-
tól befolyt 60 frt, összesen: 204 frt 01 kr. E
gyűjtőjé egyike a legzadagabbnak. A deb-
reczeni adakozásokról a következőket írja a
kolozsvári „E-k”: „Debreczenben még be-
sincsen fejezve a gyűjtés, s ma már olyan
összeg van együtt, melyre a czivis város büszke
lehet. A város ugyanis 5000 frot szavazott
meg a kultur-egyesület számára, a város negy-
ven tizede közüli 24-ből bejött eddig 6000 frt.
Együtt tehát 11.000 frt, ami több mint bár-
mely más város adománya. Pedig meg hátra
van 16 tized, úgy, hogy Debreczen legalább is
15.000 frttal fogja az erdélyrészi magyarság
főmaradását támogatni.”

* Nyilvános köszönet. Köszönet nyilvánt-
ítás. Aiol írott, mint a jogász bál bizottság
elnöke ezennel köszönetem nyilvánítom a kö-
vetkező nemes adományokért u. m. Dr. Scheer
Benő 10 frt, Ghyczy Béla 8 frt, Márk Endre
5 frt, Vander Vanze 5 frt, Dr. Kemény Mór
5 frt, Sipos Zs. 3 frt, Zilahy Gy. 2 frt, Csak-
nak J. 5 frt Erdődi M. 1 frt, összesen 44 frt.
azaz negyvenegy frt, melyek a bálköltészeinek
fedezésére adtak. Domahidy Elemér b. b.
elnök. Köszönet nyilvánított. A f. év január ha-
vában tartott jogászbál alkalmával az ellenör-
áttal vezetett iv szerint a jogász segítő egye-
sület pénztára javára a következő felülfizetések

képtü emberke azért szaladgált vastag ködmön-
ben, forró őszi délután a napon, hogy ekként
kiizadva, lehányja magáról azt a pár kiló húst
melylyel többet nyomott, mint a verseny sza-
bályok értelmében szabad lett volna!

Természetes, hogy erről a „ficzkóról”
aztán aligha vett fel „jegyzőkönyvet” angolul
nem tudó akkori rendőrségünk.

És most bevégzem adomasorozatomat egy
ujjabbal, mely már nem annyira adoma, mint
megtörtént dolog.

Szombaton — mint méltóztatnak tudni
— színpadunkon „Mózes”-t adták. Az előadást
megelőzőleg nálam van Demidor barátom, a
ki a darabban Molechet, a rabszolgák órét
játssa.

A kis fiam azt kérde tőle: Mit fog ját-
szani ma Demidor bácsi?
— Hát. megkörbácsolok egy kis
gyermeket, Mózes meg ezért engem agyonüt.
— Hát aztán? — kérde a kis fiu. Aztán
. aztán mondja D. bará-
tom ha Mózes agyonütötte, . . . el-
megyek vacsorázni.
Hölgyeim és uraim! Ha fanyar mosoly-
ból* álló kritikájuk agyonütötte adomáimat,
akkor akkor én sem tehet-
ek mást, mint el me g y e k v a c s o r á z n i .
Körül-belől itt az ideje s bizonyára szí-
vesen követik példámat.

tették, u. m. Descombes Henrik 8 frt. Rá-
zós Gyula 8 frt. Revész Bálint 6 frt Huzly
Károly 6 frt. Medve Kálmán 5 frt. Komlóssy
Arthur 5 frt. Liszka Nándor 3 frt. Dr. Kovács
Sándor 3 frt. Csiky L. 3 frt Hegyi M-né 3 frt.
Torday Gábor 2 frt. Géressy Kálmán 2 frt.
Harsanyi B. 1 frt. Gerzon Ödön 1 drb. 10
frankos arany. Összesen 55 azaz ötvenöt forint
és 1 drb. 10 frankos arany, — melyért a ne-
mes adományozóknak az egyesület nevében kö-
szönetem nyilvánítom. — Tóby István j. s. e.
elnök.

* Meghívás. A „debreczeni iparos-kör”
f. évi február hó 21-én délután 3 órakor, sa-
ját helyiségében, főpiacz, Svetits féle ház, évi
rendes s egyszersmind tisztújító közgyűlést
fog tartani, melyre a kor alapító, rendes, kü-
lés tiszteletbeli tagjai ezennel meghívattak. —
Kelt Debreczenben, az „Iparos-kör” választ-
mányának 1886. évi január hó 27-én tartott
ülésétől. — Szikszay Lajos, h. elnök.
V a d o n Sándor, titkár.

* Az iparos ifjusági egylet bál bizott-
sága a meghívókát mar szétküldte, felhivatnak
mind azok, kik meghívót nem kaptak; de arra
igényt tartanak, sziveskedjenek ez iránt az
egylet csapó-utcai helyiségében a bálbizott-
sághoz fordulni. A r e n d e z ő s é g .

* Re ndőri hírek. E l t ű n t g y e r m e k .
A Hajnal-soron fekvő 2632 sz. a. házból, Lip-
csei Mihály nevű 8 éves gyermek, tegnapelőtt
nyomtalannul eltűnt. A gyermek gesztenyeszin
hajú, nyakán seb látszik. Ha netalán valaki
tudna róla, vagy megtalálná a gyermeket, je-
lentse azt Szakácsi Mihály szítás-mesternél,
vagy pedig a rendőr-kapitányságnál. — E l -
f o g o t t o l v a j . Egy gyerek Hajdu-Nánás-
ról 50 frt eltolvajlása után megszökött. A lo-
pott pénznek meg hasznát sem vehette, midőn
rendőrségünk elfogta.

* Történeli naptár. Szombat, jan. 30.
1849. A szelindeki csata. Bem győzelme. 1879.
Grévy a francia köztársaság elsőkévé választ-
tatik.

Hazánk s a külföld.
— Halálozások. B. Vay Miklós korona-
órt és köztisztviselőben álló családját azon csa-
pás érte, hogy legidősb fia, ifj. b. Vay Mik-
lós, 58 éves korában, tegnap előtt Golopon
hirtelen meghalt. Az elhunyt általános is-
mert volt szobrászati műveiről. A gyászese.
széles körökben mély résztvetelt kelt. — Grf.
S o m s i c h Imre, a jótékonyaságról általá-
nosan ismert somogyi főúr. Mikén, Somogy-
megyében elhunyt. — S z u b o t i c s János
horvát képviselő és szerb költő, tegnap előtt
éjjel Zimonyban meghalt.

Muzsák.
— A Kisfaludy-társaság üléset szerdán
Gyulay Pál elnök nyitotta meg. mire Beóthy
Zsolt titkár olvasta fel jelentését, melylyel a
társaság tudomására hozta, hogy a neh. Far-
kas István dr. által tett 2000 frtos alapítvány
a társaság pénztárába befizettetett, s hogy a
könyvtár részére 4—5 ajándékkönyvet küldtek
be. Ezután P. Szathmáry Károly r. t. ált a
felolvasó asztal elé s „Vitéz Holubar Venczel
lovag története,” avagy „Se pénz, se posztó”
hat énekből álló viggal elegy szomorú hősköl-
teményét olvasta fel. Ezután Szász Károly r.
t. „Fáradtam” című költeményét olvasta fel,
mire zart üles következett.
— B á r k á n y M á r i a kisasszony valószínű-
leg vasárnap fejezi be Budapestien vendégjá-
tekát. A kisasszony hétfőn utazik vissza Ber-
linbe, a hol szerdán Gretchen szerepében
lép föl.

Közgazdaság.
— Budapesti sertésvásár. Kőbánya jan.
29. — Az üzlet lajtha. Magyar urasági
őreg nehéz 40.—41.—frt, magyar uraság
fiatal nehéz 43.—44.—frt, magy. uras.
fiatal közép 42.—44.—frt, magy. uras.
fiatal könnyű 42.—44.—frt, magyar sze-
dett nehéz 40.—43.—frt, magyar szedett
közép —38.—40.—frt, magy, szedett könnyű
— — — — — frt, romániai átmeneti ba-
konyi nehéz — — — — — frt, rom. átmeneti
eredeti közép — — — — — frt, szerbiai átme-
net nehéz 40 —42.—frt, szerb. átmeneti
könny. 36.—37.—frt, hízó a vasutról mázsálva
30.—33 —frt, hízó 1 fél éves élőszulyban
4% — — — — — hízó két éves élőszulyban 36.—30
frt, makkos sertés élőszulyban, 46% levonással
frt. Az árak hízalt sertéseknél páronkint 45
kiló és 4%-os levonással métermázsánkint ér-
tendők. Romániai és szerbiai sertéseknél, me-
lyek mint átmenetiek adtak el a vevőnek, pá-
ronkint 3 arany vám fejében megtérítették

usszetett számrejtvény.
— Közli: A. K. Gizella. —
— E rendkívül nehéz feladatra külföldesen fel-
hívjuk gyakorlottabb megfejtőink figyelmét. —
8. IV. VIII. 1. 9. Jelen magyar költő neve.
8. V. 10. VI. 12. 13. 6. Legdrágább kövek egyike.
VIII. II. 11. IV. Nagyon régi híres város.
3. 16. 7. A gazdáknak igen hasznos.
8. IV. VIII. IV. 13. Barsmegyének egy folyója.
5. 11. 11. IV. E nevet csak nő kaphatja.
2. VII. III. IV. Ezen állat a tengert lakja.
15. 14. 14. II. E név csakis férfi illet.
VIII. 1. I. 4. 1. Itten Liszt Ferencz született.
1—16. Egy magyar regénynek címe.
I—VIII. Ez írójának a neve.
(Megfejtők neveit közöljük a köztük febr.
1-én érdekes olvasmányt sorolunk ki.)

B. M. (Budapest), Ujváry nővérek
(nyertések), V á g ó Ilka, Weiss Ignác,
M á r k i Aranka (Szatmár), S z l á m a Vilma,
Margit, N. N., Csáthy Zoltán és ifj. Fe-
renczy, „Gigyes”, a N a g y - c s a l á d (H. Bő-
szörmény.)

Színház. 126. előadás. Holnap, vasárnap
bérlet páros számban adatik: „Nő-e-man-
czipáció.” Eredeti énekes bohóság Szi-
geti Józseftől. Legközelebbi előadás, itt elő-
ször: „Véres pénz” regényes színmű 8 kép-
letben.

Felolvasó szerkesztő: Gáspár Imre.
Kiadó: Kutasi Imre.

Nyilt-tér.)

Nyilatkozat.
Azon elterjedt hírekkel szemben, hogy
Huszár Károly debreczeni bejegyzett kereskedő,
egy általam vagy képviseltem házak valame-
lyike által kért biztosítás folytán volt kényte-
len maga ellen a csődöt megkérni, utalva a
debreczeni vagy Magyarország bármelyik kirá-
lyi törvényszék és járásbíróóság ígató köny-
vére, egész határozottsággal kijelentem, hogy
én sem az általam képviselt házak és cégek
egyike sem kért Huszár Károly ellen végre-
hajtást vagy kísérelt meg biztosítást.
S minden ezzel ellenkező hírek rosz-
akaratu ráfogásnak és hazugságnak bélyegzek.
Kelt Debreczenben 1886. jan. 30.
Zimmerman J.

E rovatban közöltékként nem vállal felelősé-
get a

Tisztán kezelt és jó mi-
nőségű fűszer-, festék-, anyag-
és csemege-árak üzletét
ajánlja
André Károly.

7968/885. t. k.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
Megyesi Lajos, Zsigmond és Sándor
kérvénye folytán az önkéntes birói jog-
hatálylyal biró végrehajtási árverést a
debreczeni kir. törvényszék területén
lévő és Debreczen városában fekvő a
2459. számú rtkönyvben 2605. hrsz.
számú házra 28362 frt, ennek 8173.
hrsz. számú ondódi földjére 1444 frt, a
8657 és 8658 hrsz. ujosztású szántóföld-
jére 1486 frt, továbbá a debreczeni
3730 számú tkjvben 4974 hrsz. számú
postakerti szőlőre 1400 frt kikiáltási
árban elrendelte, és hogy a fennebb
megjelölt ingatlanok az 1886. évi már-
cius hó 3-ik napján délután 3 órakor a
kir. törvényszék árverési termében meg-
tartandó nyilvános árverésen a megál-
lapított kikiáltási áron alul is eladatni
fognak. Árverezni szándékozők tartoznak
az ingatlanok becsárának 10%-át kész-
pénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított és
1881. évi november 1 én 3333 sz. a. kelt
igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában,
kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki-
küldött kezéhez l e t e n n i , —
avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróság-
nál előleges elhelyezéséről kiállított sza-
bályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Debreczenben 1885. évi nov.
hó 30 napján.

A debreczeni kir. törvényszék, mint
telekkönyvi hatóság.

Becske Lajos Szabó
h. elnök. aljegyző.

Fogorvos
Dr. Deák J.

a közegészségtan okleveles tanára,
(ezelőtt Berlinben lovag dr. Guérard udvari
fogorvos és udvari tanácsos segéd-orvosa)
Debreczen, főpiacz, Vecseyház.

Fog és szájbetegségek alapos gyógy-
kezelése. Plombe-ok a legkínzóbb anya-
gokból. Műfogak (gyegek és egész fog-
sorok) a legjobb amerikai légnyomatu
szerkezet szerint.

Rendel naponta d. e. 9—12. és d. u. 2—5
óráig.

Dr. Deák fogpora és szájjve
„Antisepticum” a fogak, foghús és
szájár tisztán — és épségben tartására.
Főraktár: Göttl Nándor gyógyszerháza
„A Megváltóhoz” Debreczenben. Ara egyen-
ként 60 kr.

